

Rozhovor s otcom Štefanom Vaňom O povodni a kaplnke Hasiči Dyňový Kubo Zo základnej školy Z materskej školy

Hokejová nostalgia

Tentoraz si pripomenieme hokejové časy našich rodákov. Fotografia z predošlého čísla zaujala a dostali sme aj pekné ohlasy. Tentoraz sa nám do redakcie dostala fotografia od pána Verešpeja a k nej aj spomienky účastníka tých pekných hokejových chvíľ. Pre zachovanie atmosféry nechávame príspevok neupravený. A čakáme na ďalšie zaujímavé príspevky a aj spomienky k uverejneným záberom.

Zo spomienok p. Milana Gábora

„Hokejový oddiel vznikol na podnet futbalového klubu, nakoľko väčšina hráčov hrala futbal aj hokej. Hokejové ihrisko sme postavili na starom ihrisku. Pomoc nám poskytol predseda družstva pán Kolenič, ktorý nám dodal rezivo, ktoré sme museli narezať na pile v Lemešanoch a to len v noci, keď bola voľna píla. Za odvoz dosák treba poďakovať Františkovi Medveckovi, ktorý so starou Škodovkou dovážal dosky späť na plochu a to aj o druhej a tretej hodine v noci nad ránom. Pri výstavbe mantinelov bol ako hlavný majster tesár pán Čajkovský. Ladová plocha musela mať osvetlenie a v tom nám pomohla Kafileria ako aj

remeselníci. V okresnej súťaži hrali štyri družstvá a to Jarovnice, Solivar, Ličartovce a Drienov. V prípade nepriaznivého počasia sa odohrávali zápasy na zimnom štadióne v Prešove. Doprava a ladová plocha bola zdarma, toto hradilo ČSTV. Staršiu hokejovú výstroj nám darovala vtedajšia Dukla Prešov. Korčule, hokejky a ďalšie doplnky si každý zabezpečoval sám. Po prvej sezóne sa rozhodlo postaviť novú ladovú plochu a to pri základnej škole na ploche terajšieho školského ihriska. Bolo to výhodnejšie a to z poskytnutia šatní a teplej vody, celé klzisko bolo osvetlené a počas voľna využívané aj na verejné korčuľovanie. Aj keď sme počas súťaže obsadili stále 1. miesto, postúpiť sme nemohli a to ako z ekonomických, tak aj časových dôvodov, nakoľko vyššia súťaž už bola vo väčších vzdialenostiach. Veľká rivalita (derby) bola medzi Drienovom a Ličartovcami. Počas zápasov bola hojná účasť, na zápasy chodili aj fanúšikovia z okolitých obcí. Príal by som si, aby sa aj terajšia mládež, pokúsila oživiť hokej v Drienove. Na záver sa chcem poďakovať všetkým zúčastneným ako aj našim fanúšikom.“

Poznáte ich? Hokejisti Drienova, ako ich zachytil fotograf na novom zimnom štadióne v Prešove v roku 1973

Horný rad zľava: Imrich Sedlák, Jozef Polák, Jozef Kolesár, Jozef Kolenič, Vladimír Gábor, František Mroč, Jozef Petro, Jozef Švihura a Jozef Gomulec.

Dolný rad zľava: Stanislav Pavlík, Milan Pribula, Milan Gábor, Anton Pribula, Jozef Havrila, Jozef Demek a Vladimír Suchodolinský

10. ročník Vatry SNP

Posledný prázdninový víkend v sobotu 30. augusta sme zorganizovali už 10. ročník populárnej kultúrnej akcie v obci – Zapálenie vatry SNP. Pre návštevníkov bol pripravený bohatý program v podobe kolotočov, bábkového divadla a súťaží pre tých najmenších, paintballová strelnica, vystúpenie súboru Drienka, vystúpenie skupiny Ščamba, ohňová šou, slávnostné zapálenie vatry a ohňostroj, o zábavu sa postarali DJ Rast'o a DJ Belo.

Poďakovanie patrí členom DHZ Drienov, členom kultúrnej komisie a

všetkým zúčastneným ktorí nám túto akciu pomohli pripraviť.

10. ročník zapálenia Vetry SNP podporili:

OcÚ Drienov, p. Milan ČENGER, fy. RONEX p. Róbert IVAN, FAURENCIA – Ing. Ľubomír LENGYEL, GENERALI, GaG s.r.o. Prešov – p. GUMAN, GOLO – Marek GOLODŽEJ, Peter KOREM, Mgr. Rastislav PRIBULA, PD Lemšany - Ing. Viliam SABOL, Stavebniny RAPES Drienov, Potraviný JEDNOTA Drienov, Zemiakareň Drienov – p. KOMÁR, Ľubomír STRAKA, NASARIA - Ján KOREM

Stalo sa nestalo v Drienove

Jaňo si rád a často vypil. Inak to nebol zlý chlap. To vedela aj jeho Ilona. Nebola by ho vymenila za nič na svete, ale pre istotu si ho udržiavala pod papučou. Striehla na každý jeho krok a pre istotu mu pravidelne kontrolovala vrecká.

Jaňo bol šikovný a vedel si čo-to privyrobit'. Raz si takto zarobil stovku - pekný peniaz a plánoval, že ju pred Ilonou zatají. Už cestou domov si na peniaze vymyslel perfektný úkryt. Na „scinke“ pod strechou mali poukladané naštiepané drevo. Tam, medzi tri polienka „štule“ pekne poskladanú zelenú vzácnosť, neistým pohľadom si ešte do hlavy uložil to správne miesto (lebo dreva bolo niekoľko metrov!) a spokojne zamieril do kuchyne.

Milý Janko ale netušil, že Ilonka ho celý čas pozorovala z verandy a to miestečko medzi tromi polienkami si zapamätala tiež. Keď unavený muž zaspal, vybrala peniaze z úkrytu a založila ich medzi ostatné do peňaženky.

Márne Jaňo ráno peniaze hľadal. Skúmal drevo zblízka, zďaleka, zľava, sprava, zhora, zdola, stovku nenašiel. Nadával si, že to spôsobilo jeho pripitá hlava. Keď sa večer vrátil z práce, pokračoval v hľadaní a keďže sa so stratou nevedel zmieriť, začal drevo prekladať pod šopu, že raz na peniaze predsa natrafiť musí. Jeho dobrá žienka sa nápadne pohybovala okolo neho a vypytovala sa, čo to robí a prečo to robí a či mu nemá pomôcť.

Keby bol Jaňo triezvy, bolo by mu napadlo, že v tom má Ilona prsty, ale keďže nebol, nenapadlo mu a prešibaná žena ho nechala preložiť všetko drevo do šopy. Jej pomsta bola sladká – stovka v peňaženke a drevo v šope.

Z pamätnej knihy obce Drienov

Strana 135, rok 1949

Povodeň

S hrôzou bude spomínaný 15. august 1949. Nik sa zo starých ľudí nepamätá na takú povodeň.

Popoludní v ten deň prehnyli sa ponad našu obec početné búrky, z ktorých večer, kedy padal ľadovec veľkosti dobrých orechov a lialo sa, že cesty vyzeraly ako rieky. No najstrašnejšie bolo o 8. hodine večer, kedy v jarkoch viac ako 3m vysoká besná riava všetko ničila čo jej prišlo do cesty. Už od lesa niesla vyvrátené stromy, ktoré zničily domy tunajších Cigánov a ďalej brala a ničila voda rad radom stodoly, domy, niesla stohy nevymláteného obilia, drevo, chlievy, všetko, čo sa odvliečť dalo.

Ľudia holým životom zachraňovali sa na streche domov, na stromoch, iný zas stal vo vode v izbe a čakal, kedy príde koniec. Pomoc, pomoc z každej strany počuť, ale pomoc nemohla prísť. V tme nedalo sa pomáhať. Plač, kvílenie a vtom hlasy rodičov "Ilonko, - Feričku – mamo kde ste?" Už večer sa vedelo o stratách na ľudských životoch. V zničenom dome našla smrť Júlia Dobronská 68 roč., Helenu Dobronskú 11 roč., Annu Demekovú 65 ročnú, Máriu Demekovú 32 ročnú a Helenu Javorovú 27 ročnú odniesla voda na pole, kde ich potom ľudia našli. Helenu Dobronskú našli až o mesiac, bola zamytá.

Voda v jarku vystúpila na 3 metrov vysoko a rozliala sa (na štát. hradskej smerom na Petrovany bol prúd vody na 300m široký – stará krčma až dom Michala Tomku.) Smutné ráno našlo ľudí na miestach nešťastia. Uhlisko (osada Cigánov) a Jarek poskytovaly strašný obraz. 12 domov úplne zničených, že ľudia ani nevedeli, kde stáli, 37 domov poškodených tak, že sa musia od základov prebudovať.

16. augusta je u nás ako odpust, ľudia i zďalekého okolia prichádzajú, aby videli toto veľké nešťastie. Keď sa vrátili domov, započali sberať milodary pre poškodených. Naznášali obilie, múku, šaty a peňažné dary. Tu spomeniem aspoň obce, ktoré väčšie milodary priniesli. Sväz slov. žien Živena Košice 30q pšenice a 10q múky, Trebišov 18q obilnín, Sečovce 18q obilia a 6q múky, Kendice 4.000 Kčs a rad iných obcí, ktoré sa snažily smieriť biedu povodňou postihnutým.

Hneď prišli úradné komisie, aby zistili škody u každého postihnutého. Až teraz sa zistilo, aké veľké miliónové škody zapríčinila povodeň. Zistilo sa, že okrem ľudských životov voda zaliala a odniesla 7 kusov hovädzieho dobytku, 1 koňa, 3 kozy, 11 ošipaných a mnoho hydiny.

17. augusta a v nasledujúcich dňoch prichádzaly z Prešova pracovné brigády, aby pomáhali tunajším občanom v odpratovacích prácach. Práca veľmi ťažká a námahavá, najmä pri moste na štátnej hradskej smerom na Petrovany, keďže tu bola spresovaná masa ako betón, hlina, slama, drevo, dosky, hnoj, reťaze, dobytok atď.

18. augusta zavítali do našej obci pani povereníci Dr. Okáli a Lukáčovič, ktorí s úradným personalom na tvári miesta presvedčili sa o katastrofálnych následkov povodní, potom k občanom prehovorili a nabádali občanov, aby preukázali ozaistnú kresťanskú lásku voči postihnutým a zasa postihnutým prisľúbili pomoc. Rozhodlo sa, že postihnutým vystavia nové domky na honoch „Faluser“. Za niekoľko dní sa aj ukázalo, že skutočne domky behom niekoľkých týždňov budú vystavané, ale nedostatok jednotlivých stavebných potrieb nedovolilo, aby do zimy byly domky vystavané. Tehly, vápno a cement byly navožené hneď, ale ostatné veci sa nedodaly.

Čsl. Červený kríž spolu s Okresnou starostlivosťou o mládež, zapojily sa do práce. Bola zriadená spoločná kuchyňa, kde sa za 4 dni podávala dobrá strava 321 osobám. O ďalšie bolo postarané tým, že každá postihnutá rodina obdržala stravné lístky ako aj šatenky a peňažnú výpomoc.

V národnej škole bola zriadená nocľaháreň, kde spali bezprístrešní. Okresná starostlivosť o mládež deti od 2 do 14 rokov chcela ubytovať v detskom domove v Prešove a v kúpeľoch, ale len asi 7 detí ubytovala, keďže rodičia ostatných detí obávali sa dať deti.

Spoločenská kronika

V 4. štvrtroku 2014 gratulujeme týmto jubilantom:

K 60-tym narodeninám

X.	Jozef Bačista	Mierová
X.	Jozef Ferenc	Pod Dvorom
XII.	Ľudmila Klajberová	Kvetná
XII.	Ján Palisko	Osloboditeľov

K 70-tym narodeninám

X.	Kristína Baliková	Tehelná
X.	Helena Ivanová	Žižkova
XI.	Pavol Tkáč	Kvetná

K 80-tym narodeninám

X.	Jozef Murajda	Jarná
X.	Štefan Petro	Kvetná
X.	Alžbeta Straková	Jarková

K 90-tym narodeninám

XI.	Mária Koleničová	Letná
-----	------------------	-------

Medzi nami vítame nových občiankov:

VII.	Samuel Spišák	Mierová
VII.	Jakub Ivančo	Jarková
VIII.	Dorota Kuzmiaková	Nám.kpt.Nálepku
VIII.	Jakub Andraščík	Okružná
VIII.	Tatiana Kipikašová	Partizánska

Navždy sme sa rozlúčili:

VII.	Jozef Kušnir, 98 r.	Revolučná
VII.	František Melník, 72 r.	Osloboditeľov
VII.	Andrej Bača, 85 r.	Tehelná
VII.	Jozef Hudák, 61 r.	Záhradná
VII.	Ján Fecko, 78 r.	Košická
VIII.	Magdaléna Medvecková, 81 r.	Mlynská
IX.	Rudolf Pfeffer, 83 r.	Mierová

Bavíme sa s občasníkom

- Halóó dopravný servis? Chceme nahlašic spiteho chodca neoznačeného na cesce medzi Lemešanami a Drinovom. Motorisci pytam vas preboha dajte na mne pozor! Díky.

- Mami je pravda že po šmerci še premeňime na prach?
- Hej zlatko.

- Tak za našim šifonerom mušelo umric veľo ľudzi!

Píše chlop žene sms z karčmi. Prizdem o hodzinu. Ked ňe, prečítaj sebe esemesku ešči raz.

DYŇOVÝ KUBO

V dnešnej uponáhľanej, hektickej dobe je nájsť si trochu voľného času pre seba vzácnosť. No venovať ten čas iným, okoliu, obci je priam umenie ale aj obetavosť. Členovia Kultúrnej komisie pri Obecnom úrade v Drienove, si ten čas, aj napriek svojim pracovným, rodinným povinnostiam, našli a rozhodli sa ho venovať tej mladšej generácii, ktorá tu po nás zostane. 12. 9. 2014 zorganizovali, teda lepšie povedané, obnovili jesennú akciu s názvom „Dyňový Kubo“. Pre účastníkov bol pripravený priestor na zhotovovanie svojich výrobkov, bolo nachystané občerstvenie a samozrejme, čo nemôže pri takejto akcii chýbať aj odmeny. Dokonca aj počasie prialo. Akcia bola sponagovaná všetkými dostupnými prostriedkami: plagáty, hlásenie v šk. rozhlase. Žiaľ, nepomohlo to. Akcie sa zúčastnilo 9 detí. Vytvorili krásne tekvicové dekorácie, kde využili hlavne svoju fantáziu. Patrí im veľké ďakujeme za účasť. Veď ako sa hovorí: „Keď neprší, aspoň kvapká“. Ale, je tu na mieste otázka: Nie je to málo detí na takú veľkú obec ako je naša? Je, a veľmi málo. Odpovede sú rôzne: slabá úroda tekvic, začiatok vikendu a deti odcestované, nezaujím, hanblivosť. Vyberte si, alebo ešte lepšie, nech si každý odpovie sám. Takže deti, ktoré ste sa zúčastnili, ďakujeme veľmi pekne za váš čas, aktivitu, tvorivosť. A ďakujeme aj rodičom, ktorí tam prišli s vami. Snáď na budúci rok bude účasť väčšia.

Rozhovor s otcom Štefanom Vaňom

V predchádzajúcom čísle nášho občasnika sme sa rozlúčili a poďakovali sa predchádzajúcemu správcovi drienovskej rímskokatolíckej farnosti, otcovi Jurajovi Rendešovi a dnes by sme sa chceli porozprávať s novým pánom farárom, Štefanom Vaňom. On nás bude odtiaľ sprievádzať nielen našim duchovným životom, ale bude s nami prežívať aj realitu všedných dní.

Tešíme sa, že ste boli ochotný venovať nášmu Drienovskému občasníku svoj čas a nechať sa prostredníctvom neho trochu spoznať.

1. Je pár povolani, ktoré môžu veľmi ovplyvniť život mnohých ľudí - učiteľ, lekár a, bezpochyby, kňaz. Myslí na to mladý chlapec, keď sa rozhodne pre povolanie kňaza?

Povolanie kňaza má v každej dobe silu oslovit' mnohých. Nie vždy je to vidieť, lebo sa to môže diať veľmi nenápadne a ticho vo vnútri človeka, ktorý kňaza stretol, kňaza niekde počúval, alebo potreboval jeho službu atď. Všetci mladí muži – bohoslovci sú k tomu vedení Duchom Svätým cez svojich predstavených.

2. Pamätáte sa, kedy ste sa rozhodli stať sa kňazom? Naznačovalo niečo už vo vašom detstve, žeby ste sa mohli vydať touto cestou?

Myšlienka byť kňazom sa vo mne zrodila ešte v detstve, a to vďaka príkladu mnohých dobrých duchovných otcov, aj zásluhou veľkej lásky ku katolíckej cirkvi a ku kňazom, ktorá bola samozrejmosťou v celej našej veľkej rozvetvenej rodine.

Táto myšlienka, byť kňazom, bola raz silnejšia, inokedy slabšia. Nevie, či to bolo na mne vidieť, myslím si, že skôr nie, ako hej. Rozhodnutie prišlo na druhom stupni základnej školy, a to presne na Mariánskej hore v Levoči. Tam sme putovali z Prešova každý rok. Levočskej miléj, dobrej a láskavej Matke ďakujem za povolanie ku kňazstvu i za jej stálu pomoc a ochranu.

3. Mali ste ako seminarista vysnivané nejaké miesto pôsobenia?

Nie.

4. A aká bola realita, kam viedli vaše kroky po vysviacke?

Na kňaza som bol vysvätený v júni v Mariánskom roku 1988. Ako novokňaz som pôsobil na rozhraní horného Šariša a horného Zemplína, ako kaplán v Stropkove. Stropkov leží na území bývalej zemplínskej župy, ale ľudia vierou i povahou sú bližší Šarišu. Stropkov som vnímal ako silnú baštu katolíckej viery a slovenského povedomia.

Po roku som bol povolaný za kaplána do starobýlého a krásneho mesta na hornom Šariši – do Bardejova. V Bardejove bolo viac povinností, zvlášť veľa hodín vyučovania náboženstva. Tu som prežíval aj "nežnú revolúciu". Pôsobil som tam rok a štyri mesiace.

Po Všetkých Svätých v roku 1990 som nastúpil ako farár vo farnosti Plechotice pri Trebišove na dolnom Zemplíne. Tie roky boli poznačené stavebnou činnosťou. Budovali sme novú farskú budovu. V jednej zo štyroch filiálnych obcí bolo potrebné dokončiť vybavenie nového kostola. V druhej filiálnej obci sme vybavovali, začali i dokončili stavbu nového kostola. Kostoly vo farskej obci a v tretej filiálke boli obnovené a

vymaľované. Spoznal som tam štedrosť – úrodnosť i svojské čaro dolného Zemplína a jeho ľudu.

V roku 2002 som bol menovaný za farára do farnosti Kamenica. Je to veľká podhorská hornošarišská, čisto katolícka dedina, ležiaca presne v polovici cesty medzi Prešovom a Starou Ľubovňou, pod kamenickým hradom. Bola a je známa zbožnosťou veriacich. Prežil som tam pekných 12 rokov.

5. V Drienove ste pár týždňov, dúfame, že vaše privykание na naše prostredie prebieha bezbolestne. Všimli ste si už nejaké drienovské zvláštnosti, ktoré vás prekvapili, prípadne pobavili?

Tu, v Drienove som naozaj len niekoľko týždňov. Zvykám si. Pozerám, počúvam, spoznávam. Všade, kde som pôsobil ako duchovný, som stretol a spoznal dobrých a ochotných ľudí. Mladých, detí, dospelých i starých. Verím, že to tak je aj v Drienove.

A drienovské zvláštnosti? Možno ich objavím aj viac a verím, že potešia. Ale tie, ktoré už prekvapili a pobavili, to sú názvy niektorých drienovských ulíc. Viem si ich predstaviť aj ináč, napríklad: "Námestie Šimona a Júdu", alebo "Námestie apoštolov", či "Kostolné námestie". Tiež napríklad ulice "Prešovskú", či "Petrovianskú", "Ul. Františka Doľáka", "Bohdanovskú" a iné pekné.

6. Hovorí sa, že technika veľmi zmenila a zrýchliła život. Staršia generácia je z tých rýchlych zmien častokrát vystrašená a naopak mladým sa úžasný prístup k informáciám a možnosť výberu z mnohých možností veľmi páči. Aký to má vplyv na život veriaceho človeka?

Ako všetko okolo nás. Dobrý alebo zlý. Podľa toho, čo si vyberám a aký chcem byť.

7. Zmenila sa tým nejaká úloha kresťanov a poslanie kňaza v spoločnosti?

Poslanie a úloha veriacich – kňazov i laikov sa nemení. Je to záchrana ľudí. Je to spása duší, predovšetkým svojej, no aj svojich blížnych, zvlášť najbližších. Je to veľká výzva a zodpovednosť.

8. Myslíte si, že nás, Slovákov, ktorí sa kresťanstvom radi chválime, poznačila naša viera aj navonok, že sme lepší, ako tí druhí?

Nemôžem a neodvážim sa povedať, že my kresťania sme vždy lepší, ale s istotou viem, že človek je na najlepšej ceste vtedy, ak je kresťanom.

S láskou pozdravujem všetkých tvorcov i čitateľov Drienovského občasnika a všetkým žehnám.

Ďakujeme vám veľmi pekne za rozhovor. Želáme vám, aby ste svoje pôsobenie medzi nami prežívali pri plnom zdraví, pochopení a pomoci zo strany veriacich a aby toto spolužitie prinieslo všetkým osobný aj spoločný ošoh. Boli by sme radi, keby ste sa v Drienove cítili ako doma.

Zo základnej školy v Drienove

ŠKOLSKÝ ROK 2014/2015

V školskom roku 2014/2015 sme otvorili 10 tried 1. – 9. ročníka, 5 tried 1. stupňa (dve prvácke triedy), 5 tried 2. stupňa a 1 oddelenie školského klubu detí. V populudňajších hodinách bude realizované záujmové vzdelávanie, aktuálna ponuka predstavuje desať záujmových krúžkov. Podľa záujmu sme pripravili aj realizáciu mliečneho a ovocného programu pre naše deti. Informácie o živote školy budeme ako každý rok prinášať na našej webovej stránke www.zsdrienov.edupage.org.

Prírastkom o novú interaktívnu tabuľu máme takéto tabule nielen v každej triede, ale aj v odborných učebniciach. Investovali sme aj do najnovších verzií na rozvoj kritického myslenia – myšlienkových máp. I v tejto súvislosti ďakujeme všetkým podporovateľom prostredníctvom inštitútu 2 % daní, ktorí na nás ani tento rok nezabudli, i sponzorom, osobitne z radov obyvateľov obce. V novom školskom roku dôjde k zásadným zmenám v prijímacom konaní na stredné školy, opäť očakávame už signalizované „reformné“ zmeny, s ktorými si budeme musieť poradiť. Veríme, že aj s Vašou pomocou a podporou nový školský rok úspešne zvládneme.

PAMÄTNÝ DEŇ OBETÍ HOLOKAUSTU A RASOVÉHO NÁSILIA

Deviateho septembra sme si na našej škole pripomenuli obeť holokaustu a rasovo motivovaného násillia. Tento pamätný deň je smutnou spomienkou na prijatie Židovského kódexu vládou

slovenského štátu 9. septembra 1941. Legislatívna norma v rozsahu 270 paragrafov sumarizovala dovtedy prijaté protizidovské nariadenia a ďalej ich rozširovala. Inšpiráciou sa sice stali nacistické Norimberské zákony, ale boli to predstavitelia vojnového slovenského štátu, ktorí vyhlásili vlastných občanov a občianky za menejcenných a vystavili ich prenasledovaniu, diskriminácii a deportáciám do koncentračných táborov. Väčšina z nich sa už nevrátila. Naša škola si pripomenula tento deň viacerými aktivitami. Na úvod medzi nás zavítala pani Tatranská zo Židovskej náboženskej obce, ktorá pracuje v prešovskej synagóge. Pútavým spôsobom porozprávala o utrpení židovského obyvateľstva počas druhej svetovej vojny. Pani Tatranská vyjadrila aj presvedčenie, že takéto hrôzy sa už nebudú nikdy opakovať, a v závere zaujímavej besedy odpovedala na zvedavé otázky žiakov. Po besede si žiaci spolu s vyučujúcimi prezreli dokumentárny film o koncentračnom tábore. Na pôdu školy sa vrátila aj minuloročná absolventka Bianka Macejková, ktorá deviatikom v rámci programu rovesníckeho vyučovania Peer Helper priblížila vlastné pocity a poznatky z návštevy koncentračného tábora v Osvienčime, na ktorej sa ako deviatička našej školy zúčastnila v závere minulého školského roka. Program dňa pokračoval tvorivými dielňami, v ktorých žiaci vytvorili z prineseného materiálu trojzrzmerný model koncentračného tábora, oblečenie, ktoré nosili židovskí väzni, i koláž so židovskou tematikou. Kým mladší žiaci takto pracovali v škole, ôsmaci a deviatiaci sa zase činili na miestnom židovskom cintoríne, ktorý zbavili buriny a trávy.

Srdečné poďakovanie

Srdečne ďakujeme za zorganizovanie 7. ročníka Memoriálu Petra Kolasára Marekovi Koremovi a všetkým tým, ktorí sa podieľali na jeho príprave a priebehu.

Rodina Kolesárová

Ďakovný list

Za svedomitú dlhoročnú prácu v Materskej škole Drienov pre učiteľku Annu Matysovú pri odchode do dôchodku. Pani učiteľka, ďakujeme!

O povodni a kaplnke

Bol pondelok, 15. augusta 1949

Voda, tentoraz ako besný živel, začala strašiť Drienovčanov už popoludní. Čo sa však dialo večer pod rúskom tmy, to je námety pre hrôzostrašný film. S príchodom svetla dedina mala vystavený účet – vyhasnuté ľudské životy, zbúrané a poškodené domy a hospodárske budovy, uhynuté hospodárske zvieratá, okolie Jarku zmenené na nepoznanie, v najbližšej budúcnosti plač a existenčné starosti pre viac ako 300 ľudí.

V takej chvíli je ťažké nájsť slová na povzbudenie, hovoriť o nádeji, že bude zasa dobre.

Ale keď si po prebdení noci Drienovčania v utorok ráno lepšie prezreli miesto nešťastia, neverili vlastným očiam. Zahádzaná drevom a špinou, čo priniesla večerná voda, tam pred cintorinom stála, inak neporušená, kaplnka a spoza skla sa s pohnutím dívala na ten obraz skazy socha Lurdkej Panny Márie. Ako inak mohli nešťastníci pochopiť tento výjav, ak nie ako zázrak. Práve v tej chvíli dostali to, čo najviac potrebovali. Milovaná patrónka tu stála ako matka, ktorá aj keď stratila niektoré svoje deti, pre ostatné musela ostať, aby im dávala nádej a silu do budovania nového života.

Zázrak v Drienove?

15. august je v našich cirkvách sviatkom Nanebovstúpenia Panny

Z Materskej školy v Drienove

Príroda a deti

V druhej polovici septembra bývajú zvyčajne jasné teplé dni a chladné hviezdnaté noci.

Nečakané jesenné dažde nás niekedy aj s deťmi prekvapia na vychádzke. Mierny dážď, ak sú deti primerane oblečené, nie je dôvodom na ukončenie vychádzky, naopak, poskytuje zaujímavé možnosti pozorovania: všimame si napr. jednotlivé kvapky, ich veľkosť, hustotu dažďa, hľadáme správny názov (mrholenie, dážď, lejak a pod.) Učiteľka využíva pozorovanie na to, aby poukázala na súvislosť medzi zamračenou, zatiahnutou oblohou a dažďom. Na jeseň deti pozorujú aj výrazný jesenný jav – vietor (podľa šumenia listov, trávy, pohybu oblakov, rôznych zvukov a pod.) Silu a smer vetra určujú napr. podľa pohybu konárikov a listov na stromoch, dymu z komínov, vírenia prachu na cestách a pod. Deti pomenúvajú podľa sily vietor (vánok, vetriček,

Márie. Pre Drienovčanov je zároveň aj dňom spomienky na jednu z najtragickejších udalostí v dejinách obce – povodeň v roku 1949. Ani 65 rokov, ktoré uplynuli od tohto dňa, celkom nezažilo bolestné rany. Súčasnosť je pre nás príležitosťou dôstojne si zaspomínať, ale hlavne poďakovať sa za záchranu celej obce.

Už mnoho rokov si rímskokatolícki a gréckokatolícki veriaci pripomínajú obrovskú povodeň spoločným sprievodom ku kaplnke Panny Márie pri cintoríne, ktorá sa tým, že ako jediná stavba v blízkosti burácajúceho potoka ostala počas povodne neporušená, stala symbolom tejto udalosti. Spevom a modlitbou prosia a zároveň ďakujú za ochranu svojich životov a majetku. Je to krásny a pozoruhodný zvyk a je hodný toho, aby pretrval aj do budúcnosti.

O kaplnku a jej okolie sa v súčasnosti stará rodina Koscíková. Patrí jej za to vďaka.

Regina Sokolová

Čo sa píše o stavbe kaplnky v kronike

Strana 51, rok 1935

Na jarku cestou do cintorína, stojí v záhrade Jána Kubíka kaplnka Lurdkej P. Márie. Jej staviteľom bol tunajší majster Ján Sepeš. Jej vystavba stála 3500 Kč. Fundátori: Juraj Fabian a jeho žena Maria Fialka, Ján Fabian i jeho žena Maria Vaňová, rok stavby 1925. Návrh na kaplnku dal Juraj Fabian, ktorý nemieni vrátiť sa z Ameriky.

vietor, víchrica), jeho zvuky (huč, píska, skuč, zavýja). Na jeseň listy stromov a kríkov postupne žltnú, červenajú, hnednú, uschnú, opadávajú, prvé žltnú listy brezy. Na pozorovanie prírody máme vhodné podmienky, deti sú sústavné v styku s prírodou, ktorá je zdrojom estetických a citových zážitkov. Počas celého školského roka pri pozorovaní prírody sa učiteľky zameriavajú na jesenné zmeny, ktoré prebiehajú aj na stromoch. Deti si vyhládli listnatý strom na dlhodobé pozorovanie. Pravidelnou návštevou stromu pozorujú zmeny čo sa dejú so stromom počas celého roka. Deti sú vedené k ochrannému vzťahu k prírode, ktorý je možno upevňovať stálym a aktívnym stykom detí s prírodou, starostlivosťou o ňu, ktorá je súčasťou interiéru a exteriéru našej MŠ. Príroda je jedným z najzákladnejších prostriedkov estetickéj výchovy detí predškolského veku. V MŠ sa v plnej miere snažíme, aby deti vedeli vnímať túto krásu, vážiť si ju a ochraňovať.

Čo prinieslo leto a čo prinesie jeseň?

Ak budeme listovať drienovskou kronikou o pár rokov, tak o počasí si prečítame nie veľmi lichotivé hodnotenie. Torysa sa vyliala síce len na pár hodín a narobila menšie problémy, ale príjemne a stále teplo ako sa na správne leto patrí nebolo. No a čo sa dialo vo svete, tiež veľmi nepotešilo. Stále ešte vyckávame, ako dopadne situácia na Ukrajine, Iraku, straší nás ebola. No a v Drienove sa toho udialo tiež mnoho.

Z tých smutných zvestí ma zarmútili správy o odchode dvoch ľudí, ktorí sa pričínili o šírenie dobrého mena obce vo výchove, vzdelávaní a športe. Dlhoo-dlho im bude patriť naša vďaka za všetko, čo urobili za desiatky rokov svojou prácou. Poznal som ich zblízka a preto si na nich aspoň takto spomínam a verím, že aj väčšina čitateľov občasnika a občanov obce. Pán Bača zanechal (skôr poslal do života) množstvo vzdelaných a vychovaných ľudí, ktorí si určite často spomenú na jeho prácu, jeho prístup k žiakom, jeho riadenie školy, postavenú modernú školu a ďalšie a ďalšie veci a činnosti. Škoda len škaredej škvry, ktorá ho zasiahla v pohnutých „revolučných“ časoch. Za všetku tú prácu a oddanosť obci, práci, vzdelávaniu a občanom si to nezaslúžil.

Druhý (len podľa abecedy) je – alebo skôr bol - pán Fecko. Neúnavný športovec, ktorý vychoval minimálne toľko dobrých a zanietných šachistov ako pán Bača žiakov - učiteľov. Aj v posledných rokoch pri

zdravotných problémoch bol dušou šachového klubu. Neúnavne spolupracoval s redakciou občasnika. Organizoval činnosť šachového klubu, pracoval s mladými, venoval sa rozrastenej a šťastnej rodine ... Držali sme mu prsty, aby ešte trochu požil a potešil priateľov svojím šachovým umom. Len pred pár mesiacmi sme v obecnom dome oslavovali – mám ho stále v obraze ... usmievaného a šťastného v kruhu športových priateľov, priateľov a rodiny. Budeme na Vás dlho spomínať ... a ďakujeme!

Život však ide ďalej. V najbližších hodinách sa uzatvorí kandidátka na voľby starostu a poslancov obce. Vyzerá to zatiaľ veľmi zaujímavo čo sa týka predbežného a neoficiálneho počtu kandidátov na starostu. Rozmýšľame v redakcii, ako obznaníť občanov obce s kandidátmi. Zatiaľ by sme to urobili asi tak, že začiatkom novembra by sme vydali Volebný občasník, kde by každý kandidát na starostu mal vyhradenú polovicu stránky na svoj PROGRAM a prípadne foto. Aby tam neboli žiadne útoky na protikandidátov a podobne. Pošlite nám svoje názory do redakcie.

Prajeme čitateľom a občanom obce do vyjdenia ďalšieho čísla už len príjemné zvesti a potom zase ...

Peter Illiáš

Súťažná činnosť DHZ Drienov

Dňa 8. júna sme sa zúčastnili obvodového kola previerok pripravenosti v Šarišských Bohdanovciach. Štartovalo spolu 13. družstiev z troch okrskov. Súťažilo sa v disciplínach požiarňa štafeta a požiarň útok s vodou. Naše úplne omladené družstvo obsadilo v okrsku tretie miesto a celkovo piate miesto zo všetkých súťažných družstiev.

Dňa 27. júla sme sa zúčastnili na pohárovej súťaži v obci Župčany. Štartovalo spolu 16. družstiev v jednej súťažnej disciplíne požiarň útok s vodou na dva pokusy. Naše družstvo s časom 19,47s skončilo na peknom šiestom mieste.

Dňa 21. septembra nás v popoludňajších hodinách čaká posledná tohtoročná súťaž v obci Lemešany. Súťažiť sa bude v disciplíne „naberačka“. Príďte podporiť naše družstvo.

Na zamyslenie

Zajtra zmením svoj život. Včera som to chcel urobiť dnes.

Mark Twain

Pozvánka na 5. ročník folklórneho podujatia Popoludnie s Jankou Guzovou

5. októbra 2014 o 15.00 hodine v telocvični Základnej školy v Drienove Usporiadateľom je Únia žien Slovenska Drienov, Obecný úrad Drienov Účinkujúci:

Spevákka skupina Drienka Drienov

Detská FS Drienka

Heligonkár Danko Falat Kostofany

FS Jazero Rožkovany

FS Petroviančan Petrovany

Šebeš - priatelia folklóru Šariša OZ Vyšná Šebastová

Zemplínski heligonkári Michalovce

FS Starišan Prešov

Sólisti Mária Nemcová, Ján Fecko, Emka Mitříková a Livka Šmalecová Usporiadatelia sa tešia na príjemné nedeľné popoludnie s ľudovou piesňou a jej fanúšikmi.